

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Æneste Behandling af Forslag til Lov om elektriske Stærkstrømsanlæg.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Udvalgets Erklæring i Tillæg B.)

Formanden: Denne Sag kan ikke foretages uden Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

Ordføreren (Bramsen): Der er jo i Folketinget foretaget Forandringer i det foreliggende Lovforslag, og det er da vendt tilbage hertil, hvorefter det paahviler mig paa Udvalgets Vegne at gøre Rede for disse Ændringer. Ærede Medlemmer ville muligvis have lagt Mærke til, at der i det andet Ting ved alle tre Behandlinger er ført en meget udførlig Forhandling om Forslaget, der dog væsentlig har været af principiel Natur, hvorfor jeg ikke ved denne eneste Behandling uden særlig Forandring skal komme ind paa de Forhold, den berørte. Disse Forhandlinger have nemlig ikke givet sig Udslag i Ændringsforslag til Lovforslaget, i alt Fald ikke i saadanne, som ere blevne vedtagne i det andet høje Ting. De Ændringsforslag, som ere blevne vedtagne, ere tværtimod kun af sproglig og redaktionel Natur, og de ere kun faa; jeg skal gennemgaa dem.

I Indledningen i § 1 definerede vi Stærkstrømsanlæg som saadanne, der kunne „fremkalde Livsfare, Eksplosion eller Ildebrand“, hvilket Folketinget har forandret til saadanne, der kunne „medføre Fare“. I samme Paragrafs 2det Stykke har man foran Ordet „Teatre“ indskudt Ordene „Anlæg i“, ogsaa en rent sproglig Forbedring. I § 5 har Landstinget udtalt: „Brugeren af et elektrisk Stærkstrømsanlæg er pligtig“ o. s. v. For nu at undgaa, at man ved Udtrykket „Brugeren af et elektrisk Stærkstrømsanlæg“ skulde kunne tro, at der mentes Forbrugeren af Elektricitet fra et saadant, har man i Folketinget ombyttet Ordene „Brugeren af“ med „den, der driver et“. Ved § 6, som omhandler Erstatningsreglerne, og i hvilken Landstinget havde vedtaget Regler, der vare i Overensstem-

melse med dem, der ere gældende efter Loven om Arbejderes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde, har man i Folketinget foretrukket en anden Affattelse, idet man udtaler følgende: „Saafremt nogens Død forvoldes under de i § 5 anførte Omstændigheder, skal der udredes Erstatning for Udgifter ved hans Begravelse og for det Tab, som lides af dem, overfor hvem den paagældende, den Gang Ulykkestilfældet indtraf, havde paataget sig Forsørgelsespligt.“ Der er ikke heller nogen reel Ændring i dette Forslag, sammenlignet med den Redaktion, man her havde vedtaget. Saa vidt jeg kan se, har man i Folketinget anvendt de for Jernbanedriftsulykker gældende Bestemmelser. — I § 7 har man forandret Landstingets Affattelse, der lød: „Hidrører Skaden fra flere Stærkstrømsanlæg, hæfte alle Anlægs Indehavere overfor den skadelidende solidarisk, medmindre de enkelte Anlægs Indehavere kunne godtgøre, at Skaden ikke kan være foraarsaget af deres Anlæg. Indbyrdes hæfte Indehaverne i Mangel af anden Overenskomst lige, for saa vidt det ikke kan oplyses, hvilket Anlæg der har foraarsaget Skaden;“ dette er Regeringsforslagets Affattelse, som dette Ting ikke havde forandret noget ved. Man har i Folketinget ønsket det affattet saaledes: „Kan Skaden hidrøre fra flere Stærkstrømsanlæg, hæfte alle de Anlæg, jfr. § 5, for hvilke det ikke kan bevises, at Skaden umuligt kan være foraarsaget af dem, solidarisk overfor den skadelidende. De til Erstatning forpligtede Anlæg hæfte i Mangel af anden Overenskomst lige“.

Ærede Medlemmer ville se, at der heller ikke her er nogen som helst Forskel undtagen i den sproglige Affattelse. — Endelig er der i § 8 indført en Henvisning til § 5, og i § 10, 2det Stykke, ere Ordene „saadan Afstaaelse“ forandrede til „Erhvervelse af saadan Rettighed“, hvilket har til Hensigt at udtrykke det samme som det, der staar i Landstingets Affattelse.

Dermed har jeg udtømt Rækken af de Ændringsforslag, som ere blevne vedtagne i det andet Ting, og jeg antager, at ærede Medlemmer ville være enige med mig i, at Udvalget med Rette trygt kan tilraade det høje Ting at vedtage Lovforslaget i den saaledes ændrede Form, da disse Ændringer i Virkeligheden alle uden Undtagelse kun ere af redaktionel eller sproglig Beskaffenhed. Med disse Ord skal jeg altsaa anbefale Lovforslaget til endelig Vedtagelse af dette høje Ting.